

پیامبران اولی العزم، ارکان اسفل عرش

همانطور که در مطلب قبل گفته شد، عرش داری انوار زرد و سبز و سرخ و سفید است که هر کدام از ارکان نوری از این انوار میباشند، چنانکه مصداق هر کدام را در ارکان اعلای عرش ذکر کردم، و در آخر اشاره به پیامبران اولی العزم نمودم که ارکان اسفل عرشند و هر کدام آیت یکی از ائمه چهارگانه میباشند.

اما در ارکان اسفل، نور زرد و آیت امیرالمؤمنین علیه السلام در وجود حضرت عیسی ظاهر شد و از این جهت ملقب به روح الله شدند و احیاء اموات اعجاز ایشان بود، چرا که در حکمت ثابت شده که زرد رنگ روح است و از این جهت است که گاوی که بنی اسرائیل برای زنده کردن آن مقتول میخواستند، باید به رنگ زرد میبود چنانکه خداوند میفرماید: **إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ.**

نور سبز و آیت امام حسن علیه السلام در وجود حضرت موسی ظاهر شد چنانکه نام موسی نیز به معنای صاحب درخت سبز است همان درختی که خداوند میفرماید: **فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ.**

نور قرمز و آیت امام حسین علیه السلام حضرت ابراهیم است که به آتش سرخ نمرود افکنده شد و در کربلا نیز بمانند هیزم های آتش که خداوند میفرماید: **وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ** به امر نمرود زمان جمع گشتند و حکم نمود تا ابراهیم اول که سید الشهداء علیه السلام باشد را در آن آتش بی اندازند، و فی الواقع از آتش کربلا بود که عکسی بر ابراهیم نبی افتاد و ایشان نیز به آتش افکنده شدند، و همانطور که

جميع مخلوقات از آب و باد و خاک و آتش و جنیان و ملائکه درخواست رخصت برای یاری امام حسین علیه السلام نمودند و ایشان اجازه نفرمود، برای ابراهیم نیز چنین شد و قبول کمک ملائکه را نمود، و همانطور که خداوند آتش را برای ابراهیم سرد کرد، برای امام حسین علیه السلام هم حرارت حدید را برداشته بود چنانکه روایت شده **أَبِي جَعْفَرٍ ع قَالَ: قَالَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ ع لِأَصْحَابِهِ قَبْلَ أَنْ يُقْتَلَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ص قَالَ يَا بُنَيَّ إِنَّكَ سَتُسَاقُ إِلَى الْعِرَاقِ وَ هِيَ أَرْضٌ قَدْ التَّقَى بِهَا النَّبِيُّونَ وَ أَوْصِيَاءُ النَّبِيِّينَ وَ هِيَ أَرْضٌ تُدْعَى عَمُورًا وَ إِنَّكَ تُسْتَشْهَدُ بِهَا وَ يُسْتَشْهَدُ مَعَكَ جَمَاعَةٌ مِنْ أَصْحَابِكَ لَا يَجِدُونَ أَلَمَ مَسِّ الْحَدِيدِ وَ تَلَا قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ، تَكُونُ الْحَرْبُ عَلَيْكَ وَ عَلَيْهِمْ بَرْدًا وَ سَلَامًا.**

یعنی امام باقر علیه السلام میفرمایند: «امام حسین علیه السلام پیش از شهادت، به اصحاب خود فرمود: «رسول خدا صلی الله علیه و آله به من فرمود: ای فرزندم تو به زودی به عراق برده می‌شوی و آن سرزمینی است که در آن، پیامبران و اوصیای پیامبران با هم دیدار کنند و عمورا نام دارد. تو در آنجا به شهادت می‌رسی و نیز با تو جماعتی از یارانانت که درد شمشیر و نیزه را حس نکنند، به شهادت می‌رسند و این آیه را تلاوت فرمود: **قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ** (فرمودیم! ای آتش! بر ابراهیم سرد و سلام باش) آن جنگ بر تو و آنان نیز خنک و سلام خواهد بود.

و همچنین مقام ابراهیم، مقام سید الشهداء علیه السلام است که خداوند در شأنش میفرماید **فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا** یعنی آن مقامی که با ورود به آن از آتش جهنم محفوظ خواهیم ماند و آن کربلای حسینی و مجالس ذکر مصیبت آن حضرت است.

اما نور سفید و آیت امام زمان علیه السلام، نوح است که به مانند آن بزرگوار عمر بسیار نمود و به طبع آب که رنگ سفید است حلم و صبر عظیمی داشت و سرانجام عذاب او نیز به آب بود و بمانند امام عصر عجل الله فرجه، عذاب او تمام زمین را فرا گرفت و از لوث وجود جمیع کافرین پاک نمود.

پس اینگونه چهار پیغمبر اولوالعظم تابع آن چهار امام شدند و حاملین اسفل عرش مشیت خداوند که حضرت محمد صلی الله علیه و اله صاحب آن است، گشتند و سایر پیامبران نیز شعب و شئون این چهار پیامبرند.

اما از جهت دیگر، پیامبران همه در مقام عبودیتند و اصل عبودیت که سایر عباد شعاع ایشان میباشند امام حسین علیه السلام است چنانکه **پیش از این** مفصلاً توضیح داده ام.

پس با اینکه ابراهیم نبی آیت اصلی سید الشهداء علیه السلام است، اما از جهتی که عرض کردم جمیع پیامبران حکایت کننده نور آن بزرگوارند منتهی به قدر قابلیت هر کدام یکی صافتر و مستقیم‌تر انوار احمر حسینی را می‌نمایاند و یکی به نسبت کدورتی که دارد، آن نور سرخ را کمتر می‌نمایاند.